

Riksdagens protokoll

2001/02:23

Fredagen den 2 november

Kl. 9.00 – 9.31

Protokoll
2001/02:23

1 § Utökning av antalet suppleanter i konstitutionsutskottet

Valberedningen hade, enligt ett till kammaren inkommet protokollsutdrag, tillstyrkt att antalet suppleanter i konstitutionsutskottet skulle utökas från 22 till 23.

Kammaren medgav denna utökning.

2 § Val av extra suppleant i konstitutionsutskottet

Företogs val av extra suppleant i konstitutionsutskottet.

Kammaren valde i enlighet med valberedningens förslag till

suppleant i konstitutionsutskottet
Per-Samuel Nisser (m)

3 § Avsägelse

Talmannen meddelade att *Yvonne Ruwaida* (mp) avsagt sig uppdraget som suppleant i lagutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

Talmannen meddelade att *Ewa Larsson* (mp) avsagt sig uppdraget som suppleant i arbetsmarknadsutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

4 § Kompletteringsval

Talmannen meddelade att Miljöpartiet de grönas riksdagsgrupp på grund av uppkomna vakanser anmält Gudrun Lindvall som suppleant i lagutskottet samt Kerstin-Maria Stalin och Ingegerd Saarinen som suppleanter i arbetsmarknadsutskottet.

suppleant i lagutskottet
Gudrun Lindvall (mp)

suppleanter i arbetsmarknadsutskottet
Kerstin-Maria Stalin (mp)
Ingegerd Saarinen (mp)

Svar på interpellation

5 § Svar på interpellation 2001/02:29 om djurskyddet på svenska slakterier

Anf. 1 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Chatrine Pålsson har frågat mig vilka konkreta åtgärder jag avser att vidta med anledning av uppgifterna om bristande tillsyn av svenska slakterier samt vilka åtgärder jag avser att vidta för att förbättra djurhållningen på svenska slakterier.

Inledningsvis vill jag klart slå fast att det enligt min mening är fullständigt oacceptabelt att djur plågas på svenska slakterier. Djurskyddstänkandet måste finnas i varje led i matkedjan, och bristande djurskydd ska inte få förekomma.

Med anledning av massmediernas rapportering från slakterier hade jag den 1 oktober i år ett möte i Jordbruksdepartementet där jag träffade företrädare för slakteribranschen, LRF, Jordbruksverket, Kommunförbundet och Livsmedelsverket. Alla parter såg oerhört allvarligt på de brister i djurskyddet som kunde konstateras. Slakteriföretagen förklarade att det självklart är de som ska ha huvudansvaret för hur djuren hanteras på slakterier. Slakterinäringen åtog sig därför att gemensamt utarbeta handlingsplaner för att säkerställa en god djuromsorg på slakterierna. Jag kommer att bjuda in till ett uppföljningsmöte i december i år för att informera mig om utvecklingen.

I Sverige har vi, i jämförelse med andra länder, mycket stränga djurskyddsbestämmelser. I 13 § djurskyddslagen (1988:534) slås det fast att djur, när de förs till slakt och när de slaktas, ska skonas från onödigt obehag och lidande. Jordbruksverket har försäkrat mig att man inte har fått några signaler om att djur systematiskt skulle behandlas illa. Det är dock illa nog med enstaka fall av onödigt lidande, och det ska givetvis inte få förekomma. Det räcker inte med bra bestämmelser. För att brister i djurskyddet ska kunna upptäckas och åtgärdas krävs också en effektiv tillsyn av att bestämmelserna verkligen följs. Den lokala djurskyddstillsynen runtom i landet är kommunernas uppgift. De kommunala inspektörerna ska bl.a. tjäna som allmänhetens ögon även på slakterierna, och de ska försäkra sig om att djurskyddslagstiftningen följs. Tyvärr finns det dock stora brister i den kommunala tillsynen.

Jag anser att den offentliga djurskyddstillsynen ska förstärkas bl.a. genom samverkan mellan olika myndigheter och genom att besiktningsveterinärens kompetens och närvaro tas till vara i slakteriet. Alla veterinärer, också besiktningsveterinärerna, bör få skyldighet att anmäla brister i djurskyddet. Jag har för avsikt att snarast föreslå regeringen en sådan ändring i förordningen (1971:810) med allmän veterinärinstruktion.

Dessutom kommer regeringen att inom kort lägga fram förslag för riksdagen, dels om förbättringar av djurskyddstillsynen, dels om en ny djurskyddsmyndighet i syfte att förstärka djurskyddet. Jag hoppas att riksdagen är beredd att stödja dessa förslag för ett förbättrat djurskydd.

Prot. 2001/02:23
2 november

Svar på interpellation

Anf. 2 CHATRINE PÅLSSON (kd):

Fru talman! Jag vill börja med att tacka jordbruksministern för svaret. Jag vill också tacka för att det finns konkreta åtgärder och att man vill göra förändringar.

Sedan vill jag säga att jag blev oerhört chockad när jag såg det här TV-programmet. Som lekman på det här området känner man kanske en viss trygghet i Sverige och tror att det inte går till så här. Jag ställde då en rad frågor till mig själv och även till mina kamrater som arbetar inom det här området.

Jag är från Kalmar län, och just det program som jag såg gällde ett slakteri där. Det känns bekymmersamt att de här besiktningsveterinärerna hade försökt förändra. De hade varit runt på olika slakterier i vårt land och hade försökt få det att bli bättre, men de kände sig mobbade. Det var för mig en chock. Det finns människor som kan de här frågorna, som försöker ta itu med dem och så blir de nästan av med jobbet eller får i varje fall inte fortsätta med just den här verksamheten.

Min fråga är om Margareta Winberg också känner den här frustrationen när människor med ett visst civilkurage ställer sig upp och inte blir hörda.

Fru talman! För mig är det här en djupt etisk fråga. Den handlar om hur vi behandlar liv. För något eller ett par år sedan var det mycket diskussion om hur vi transporterade djur inom EU. Då uttalade Margareta Winberg och många av oss också mycket starka ord om att det inte fick vara så. Men det känns ju lite lättare för oss att kritisera något som sker längre ifrån oss än det som händer nära oss. Det är klart att det i skuggan av detta är oerhört viktigt att vi på alla sätt försöker se till att det blir bättre.

Sedan har jag en fråga när det gäller nödslakt. Om jag minns rätt kunde ett djur förr få slaktas på gården när det blev sjukt. Åtminstone jag som lekman bedömer att smärtorna och processen då inte behövde bli så besvärande. Har Margareta Winberg tänkt arbeta för att nödslakt på nytt ska införas? Det är väl ingen tvekan om att det är jättejobbigt med långa resor, oavsett om det är djur eller människor som blir sjuka, och det är kanske inte alltid så bra. Därför vill jag ställa den frågan.

Sedan vill jag ställa en fråga till när vi pratar om djurskyddet. Efter den här händelsen har jag läst i tidningarna att en del av de lantbrukare som får EU-stöd kan få det stödet i fortsättningen, trots att de är dömda för misskötsel av djur. Är det accepterat i reglerna i den europeiska gemenskapen att man får fortsatt stöd trots att man har vanvårdat sina djur?

Anf. 3 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Vi i Miljöpartiet tycker att det är väldigt bra att den här frågan kommer upp till diskussion här. Vi hade tidigare begärt en särskild debatt om situationen på slakterierna och har också delvis tagit upp den tidigare i den allmänpolitiska debatten för ett par veckor sedan.

Vi är naturligtvis också väldigt upprörda över det som visades på TV, men vi kanske inte är riktigt lika förvånade. Vi har även tidigare hört veterinärer påpeka detta. Tyvärr har de ofta blivit bemötta med nonchalans, vilket också framgick i TV-inslaget.

Man kan då fråga sig vems felet är att den här situationen finns på vissa slakterier. Vi anser naturligtvis att det liksom i andra sammanhang huvudsakligen är den enskilde personen som utför handlingen som är skyldig. Men det kan också finnas vissa strukturella bidragande orsaker i bakgrunden.

Ett sätt att ge sig på dessa orsaker är att inrätta den nya djurskyddsmyndigheten. Vi hoppas att djurskyddet kommer att stärkas i och med detta. Vi är också väldigt positivt inställda till att man ger ett tydligare djurskyddsansvar till besiktningsveterinärerna. Vi tror att det är absolut nödvändigt för att komma till rätta med den här situationen.

Vi har också ytterligare ett förslag, som vi har lagt fram i en motion under allmänna motionstiden i år, och det är att man ska införa legitimation för transportörer och slakteriarbetare samt att det ska finnas en neutral instans som utfärdar denna legitimation, gärna staten. Det handlar alltså om att öka kunskapen om djurs behov och beteenden. Om denna ökar kommer också sättet som djuren behandlas på att förbättras; det är vi fullkomligt övertygade om.

När det gäller kommunernas situation med ansvar för djurskyddet finns det orsaker till att det inte har fungerat riktigt bra på alla håll – i många kommuner fungerar det alldeles utmärkt. Bl.a. har kommunerna litat på att det ska fungera med besiktningsveterinärerna. Vi tror att om det förbättras vad gäller skyldigheten att anmäla för besiktningsveterinärer så kommer också kommunernas verksamhet att bli bättre och tydligare.

Det har också funnits en osäkerhet om framtiden när det gäller att satsa på den kommunala djurskyddstillsynen, eftersom det finns oklarheter om huruvida den ska ligga kvar på kommunerna i framtiden eller inte. Vi hoppas att det här kommer att få ett snart svar i propositionen om den nya djurskyddsmyndigheten och organisationen för djurskyddet. Vi i Miljöpartiet tycker naturligtvis att det är bra att kommunerna har det här ansvaret – dels därför att beslut och verksamheter ska ligga på en nivå så nära de människor som berörs som möjligt, dels därför att de kommunala djurskyddsansvariga personerna har en lokalkännedom som vi tror är nödvändig för att ge det stöd och den hjälp som behövs åt dem som eventuellt behandlar sina djur illa.

Vi hoppas också att man kan inrätta någon form av stödorganisation för kommunerna på den nya djurskyddsmyndigheten så att de kommuner som har svårt att klara av det här arbetet kan få stöd och hjälp från personal på den nya djurskyddsmyndigheten. En sådan kombination tror vi skulle vara bättre än att ta bort ansvaret helt och hållet från kommunerna.

Det var det jag ville säga först.

Anf. 4 INGVAR ERIKSSON (m):

Fru talman! Jag tycker också att det är bra att frågan har ställts. Det har diskuterats väldigt mycket under senare tid hur det kan ha fått gå till på det sätt som det tydligtvis har gjort. Det är alldeles uppenbart att misskötsel har förekommit, och det är helt oacceptabelt. Jag tror att alla

är överens om att vi måste skärpa åtgärderna när det gäller kontrollen, om man inte har följt våra trots allt starka djurskyddslag. Vi har nämligen starka djurskyddslag, och bristerna beror helt och hållet på att man inte har följt dem. Man har inte tillämpat dem. Man har slarvat. Sedan är det klart att tillsynen på slakteriet har brustit. Det är också alldeles uppenbart att de som har utfört själva slakten inte har följt föreskrifterna, och då måste man skärpa tillsynen och kontrollen både från företaget och från myndigheterna som har tillsynsansvaret.

Jag delar helt och hållet jordbruksministerns uppfattning i svaret men vill trots det ställa några frågor.

Jordbruksministern talar om att hon har för avsikt att föreslå ändringar i förordningen, även när det gäller tillämpningen, och att det ska bli förbättringar i djurtillsynen. Det skulle vara väldigt intressant att veta vilka förbättringar jordbruksministern avser att föreslå.

När det sedan gäller djurskyddsmyndigheten är det en sak som vi får återkomma till. Det är inte själva myndigheten utan hur detta tillämpas, tror jag, som är avgörande. Men den frågan får vi återkomma till.

Det talas om var tillsynen ska ligga. Jag delar den uppfattning som kom fram här nyss, nämligen att den måste ligga så nära människorna som möjligt. När det gäller uppfödning tror jag att det är väldigt viktigt. Varför tycker jag det? Jo, av det enkla skälet att där misskötsel av djur har förekommit är det i allmänhet sociala problem som ligger bakom. Det löser man inte med en skärpt myndighet, utan det handlar framför allt om hur tillsynen går till, hur man förebygger och på vilket sätt man exempelvis i kommunerna kan förbättra det hela.

Jag är medveten om att det finns problem i många kommuner. Men då är det där man ska förbättra det. Dessutom ska man se till att kompetensen förbättras så att de som utövar tillsynen verkligen har en hög kompetensnivå.

Men frågan är alltså: Vad är det för förbättringar som jordbruksministern avser att föreslå?

Sedan finns det en annan fråga som jag tycker är väsentlig. Jordbruksministern talar om att hon ska informera sig. Jag tror att det är lika viktigt att jordbruksministern informerar oss i riksdagen om vad som komma skall längre fram i den här frågan. Vi har ju haft sådana informationer under det senaste året som jag tycker har varit väldigt bra. Jag hoppas att det blir samma sak i denna fråga framöver.

Anf. 5 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Låt mig börja med tillsynen, eftersom ni alla var inne på den. Jag delar inte er uppfattning att det i alla lägen är bra att tillsynen ligger så nära som möjligt. Det kan vara bra om det är sociala problem, vilket det ibland är när det gäller misskötsel av djur. Men det är trots allt så att vi, som Ingvar Eriksson sade, måste *se till* att tillsynen förbättras. När den är kommunal kan vi inte se till det. Vi styr inte på det sättet över kommunerna, utan kommunerna har en suveränitet att själva bestämma om de vill satsa på barnomsorgen eller på djurskyddstillsynen. Det är också det som har kritiserats från EU, dvs. att vi inte direkt från statens sida kan styra över tillsynen. Det förekommer också kommuner där det inte finns någon tillsyn alls. Tillsynen är alltså inte likadan över hela

landet. Den är väldigt ojämlig, och det beror väldigt mycket på vilket intresse de kommunala politikerna har för den här frågan.

Det finns också en annan komplikation här. Det finns kommuner som har väldigt många slakterier eller något väldigt stort slakteri. Jag har lyssnat på veterinärer. Jag har t.ex. lyssnat på Ingvar Ekesbo i Skara, som har beskrivit i vilken beroendeställning en del kommuner är och hur de därför inte orkar fullfölja den här tillsynen. Exempelen är otaliga. Jag tycker att vi måste lyssna på dem som har den här erfarenheten och som definitivt tycker att vi måste förändra detta på något vis. Det behöver inte utesluta att kommunerna också kan få en roll att spela. Men vi måste på något sätt kunna garantera att tillsynen fungerar över landet, och staten måste kunna utfästa den garantin. Det kan vi nämligen inte i dag.

Jag tror inte alls att vi i övrigt är oense om att vi måste skärpa det här så långt vi kan. För min del handlar det om information och diskussion med näringen, eftersom den ändå har huvudansvaret för att lagar och förordningar följs. Detta ska jag som sagt följa upp, och jag ska gärna också informera kammaren på ett bra sätt.

Det måste också vara så, Chatrine Pålsson, att vi inte kan kritisera andra om vi inte har sopat framför egen dörr. Självklart måste vi göra det först, innan vi börjar kritisera andra. Jag delar fullständigt den uppfattningen.

Chatrine Pålssons andra fråga gällde huruvida djurägare som missköter sina djur ändå kan få djurbidrag. Ja, det är så. Djurägare som missköter sina djur ska bli dömda enligt den vanliga rättsordningen i Sverige och få böter, fängelse eller vad man nu utdömer. Men vi har inte i Sverige, och det är heller inte möjligt enligt regelverket, en dubbel bestraffning så att man dessutom blir fräntagen sina djurbidrag. Det är stötande på ett vis. Men man kan ju överföra det på mänskliga värden. Det var någon som gjorde det, och jag tyckte att exemplet var ganska talande. En familj som misshandlar sina barn mister ju inte sitt barnbidrag. Rättsordningen har alltså sin gång och man ska dömas enligt den. Sedan finns det ett annat regelverk som handlar om bidrag, förmåner och sådana saker.

Detta till trots håller vi på och undersöker frågan, därför att jag tycker att detta är stötande ur ett allmänpolitiskt perspektiv. Vi tittar närmare på om det är möjligt att införa det som brukar heta *cross compliance*, dvs. att vi knyter bidragen till skötseln. Det är inte möjligt i dag, men kanske vi ska driva det för framtiden.

Anf. 6 CHATRINE PÅLSSON (kd):

Fru talman! Jag tycker att det sistnämnda är mycket intressant. Jag är väldigt glad för att jordbruksministern tittar närmare på detta. Det handlar faktiskt i grunden också om en tilltro och en allvarlig signal. Enligt uppgift finns det lantbrukare som trots att de varit dömda flera gånger har fått sina bidrag. Samtidigt förstår jag komplexiteten när Margareta Winberg talar om den. Men jag känner som allmänhetens företrädare att det är lite stötande.

Jag skulle också vilja ta upp en annan fråga. Den gäller utbildningen av personalen på slakterierna, som jag inte känner till. Ingår det etiska dimensioner i utbildningen? Jag tror att detta är oerhört viktigt.

Jag läste om en lantbrukare som hade blivit dömd för vanvård av djur. Jag tror dessutom att han var politiker någonstans i norr. Man berätt-

tade att det etiska staketet redan var nedrivet. Om vi inte har ett etiskt förhållningssätt till allt levande, kommer vi att ha svårt att behandla djuren på ett riktigt sätt. Skulle man inte i utbildningen på slakterierna också kunna ha en etisk dimension, hur djuren ska behandlas? Det tror jag är jätte viktigt, och jag vill fråga om det skulle kunna vara en idé.

När jordbruksministern säger att Jordbruksverket har försäkrat att djur inte systematiskt behandlas illa, tror jag tyvärr inte att det är sant, därför att det är så många av de här personerna som har försökt ändra på detta. När man börjar behandla djur på ett visst sätt blir man lite immun själv mot att det är fel. Jag tror att det här är mer omfattande och det är illa i sig.

Jag håller också till fullo med om att vi måste ändra på detta. Jag kan i alla fall lova jordbruksministern att jag kommer att ställa mig positiv till nya förslag inom det här området och jag hoppas att kammaren också gör det.

När det gäller en ny proposition vill jag fråga: När kommer den? Kan man räkna med att den kommer inom ett par månader? Jag tror att det skulle vara viktigt att få det här gjort så fort det över huvud taget är möjligt.

Anf. 7 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Jag tänkte säga några ord till om tillsynen av kommunerna. Jordbruksministern talar om att det finns brister och att staten inte har tillräckligt mycket kontroll över vad som händer i kommunerna. Här kan man dra paralleller till mängder av andra områden. Det finns naturligtvis kommuner som är olika på skolans område, de erbjuder olika mycket verksamhet inom barnomsorgen, äldreomsorgen och alla kommunala verksamheter. Det kan finnas skillnader mellan kommunerna. Men lösningen på det problemet är inte nödvändigtvis att man flyttar upp allting till statlig nivå och ger staten total kontroll över allting. Det är inte säkert att det blir bättre på det sättet.

Staten stiftar de lagar som kommunerna är skyldiga att följa. Man gör förordningar och man meddelar olika typer av regler som kommunerna faktiskt är tvungna att följa. Följer kommunerna inte de reglerna kan man vidta olika åtgärder.

Men jag håller helt med om att det behöver finnas en nivå som kommunerna kan överlämna en del av ansvaret till i de fall då man känner att man inte själv kan ta hand om ett ärende därför att man kanske är för nära berörd eller för att man på något sätt inte klarar av att hantera just det enskilda ärendet. Det kanske är ett ovanligt svårt ärende. Då kan man lämna över det. Vi tror att den nya djurskyddsmyndigheten kan ha en sådan roll, att det kommer att finnas en organisation inom den som kan stödja kommunerna på det sättet.

Anf. 8 INGVAR ERIKSSON (m):

Fru talman! Jag tackar för de svar som vi hittills har fått. Men ännu har inget besked getts om det blir någon information till oss, men jag förutsätter att det blir det.

När det gäller tillsynen, som jag sade bör ligga så nära som möjligt, anser jag det på grund av att det i 95 % kanske 99 % av fallen handlar om sociala skäl. Det finns ingen djurhållare som medvetet, utan sociala pro-

blem, sköter sina djur illa. Finns det fall där det sker krävs det helt klart väldigt snabba ingripanden och då ska det hårda tag till. Men när det gäller sociala skäl är det ju fråga om en sjuk människa och han eller hon behöver hjälp. Då måste man också handskas med de frågorna på det sättet. Annars kommer man inte att vinna någonting på förändringen.

Det är mot den bakgrunden som jag är väldigt angelägen om att man ser över alla fall, så att man kommer fram till en lösning där man kan samarbeta med myndigheter och även de människor som är drabbade. Man måste hjälpa dem ur eländet och det måste ske snabbt. Jag tror inte att en ny myndighet, som ligger ännu längre ifrån, klarar detta snabbt.

Det är väl ändå så, fru jordbruksminister, att även jordbruksenheten i Jordbruksverket har ett övergripande ansvar när det gäller vad som sker ute i kommunerna. Kommunerna måste, som har sagts här tidigare, självfallet följa lagarna.

Jag tror egentligen inte att det här är en lagstiftningsfråga, för redan i dag är lagarna så bra att de bör kunna fungera. Det är i tillämpningen av lagarna och bristen på kompetens när det gäller tillsynen det ligger. Det är där vi måste sätta in resurserna. Vi måste stärka kompetensen hos tillsynspersonerna.

När jordbruksministern säger att vissa slakterier har veterinärer som är i beroendeställning är det klart att det är mycket olyckligt. Men de har ett ansvar att fullfölja sin uppgift. Jag har väldigt svårt att tro att man med det ämbetsmannaansvar och det ansvar i övrigt som veterinärer har i Sverige inte är beredd att följa de lagar som gäller.

Anf. 9 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Det finns en utbildning för personalen. Jag säger det som svar till Chatrine Pålsson. Det är näringen själv som har det ansvaret. Enligt uppgift utbildas de både i praktik och i etik. Men efter det möte vi hade har man lovat att förstärka utbildningen. En av cheferna som var på mitt möte skulle själv resa runt till dessa slakterier för att personligen tala med ledningarna. Det får inte vara så att ledningen inte vet vad som pågår ute på golvet i slakteriet. Det har vi sett exempel på.

Den syn som delas av alla människor i Sverige måste genomsyra hela kedjan inne i slakteriet. Det har den uppenbarligen inte gjort. Det har man nu sagt att man ska ta tag i.

Systematik, nej, vi har inte fått sådana rapporter. Och det finns ett sätt att rapportera detta. En besiktningsveterinär kan rapportera till kommunen, till den kommunala inspektören eller till Livsmedelsverket. Om det vore systematik i det hela skulle vi få in massor av rapporter av det här slaget, men det har alltså inte skett. Det är därför vi kan hävda att det inte finns någon systematik i det här.

Till Maria Wetterstrand vill jag säga att skillnaden mellan barnomsorg och skola när det gäller kommunernas ansvar är att vi styr över detta själva i Sverige. Men tillsynen och de krav som vi ska ställa på tillsynen är EU-gemensamma. Det är där konflikten uppstår. EU säger till oss: Se nu till att tillsynen fungerar! Ställ krav på dem! Och vi står här och säger: Nej, det kan vi inte göra, för det är en kommunal kompetens. Vi kan inte styra över kommunerna. De bestämmer själva om de ska lägga pengarna på barnomsorg eller djurtillsyn, och då väljer de barnomsorg i de allra flesta fall. Det är därför vi inte har någon möjlighet att styra.

Det är också ett svar till Ingvar Eriksson. Vi kan inte tvinga kommunerna. Vi har inte rätten att göra det med den organisation av vår förvaltning som vi har i Sverige.

Ingvar Eriksson ställde en fråga om utbildning. Vi kan erbjuda dem utbildning. Det har också Jordbruksverket erbjudit, och man har betalat nästan hela kostnaden. Sedan har man fått lägga ned kurserna därför att kommunernas företrädare inte kommer. Det är vad vi kan göra. Men utbildningarna duger tydligen inte eftersom deltagarna inte kommer, och utbildningar har fått läggas ned.

Då får vi kritik från EU. Då känner jag som ansvarigt statsråd att här är någonting som inte fungerar. Vi måste försöka ändra på detta. Jag vädjar till er som representerar tre olika partier att sätta er in i detta och gärna tala med Ingvar Ekesbo och andra veterinärer. De kan ge massor med exempel på hur det inte får vara. De har också förslag till hur det hela borde se ut och andra olika lösningar.

Anf. 10 CHATRINE PÅLSSON (kd):

Fru talman! Jag vill avslutningsvis säga att jag nu förstår detta dilemma. Det viktigaste för mig är att det blir en förändring. Så får vi använda den metod som krävs för att få denna förändring.

Om jag har förstått saken rätt är besiktningsveterinärernas huvuduppgift att kontrollera köttkvaliteten. Men om jag dessutom har förstått saken rätt är kvaliteten på köttet beroende av hur man behandlar djuren i "livets slutskede".

Jag är glad att det blir en förändring. Den är nödvändig. Det är alldeles utmärkt att regeringen kommer att ändra på detta, men jag tror att kvaliteten på det svenska köttet fortsättningsvis måste vara hög. Vi har ju varit kända för att ha hög kvalitet. Det är *en* faktor. Ändå är det inte den faktorn som driver mig till denna debatt, men den är viktig ur vårt perspektiv.

Jag vill verkligen tacka för detta, och det kommer att vara jättespännande att vara med om att genomföra förändringar på området. Det är vi skyldiga allt levande i vårt land.

Anf. 11 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s):

Fru talman! Jag är glad över det Chatrine Pålsson har sagt. Jag tolkar det som en ärlig och uppriktig vilja att vara med och genomföra en förändring till det bättre. Hur den sedan ska se ut får vi väl återkomma till, men det är helt uppenbart att det behöver göras någonting.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2001/02:23
2 november

Svar på interpellation

6 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Redogörelse
2001/02:JO1 till konstitutionsutskottet

Motioner
2001/02:N42–N46 till näringsutskottet
2001/02:N34–N41 till näringsutskottet
2001/02:Fi4–Fi7 till finansutskottet

7 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Motioner
med anledning av prop. 2001/02:33 Schengenintyg
2001/02:So5 av Margit Gennser m.fl. (m)
2001/02:So6 av Kenneth Johansson m.fl. (c)

8 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 2 november

2001/02:53 av *Sven Brus* (kd) till socialminister Lars Engqvist
Platsbrist i kommunala äldreboenden
2001/02:54 av *Sven Brus* (kd) till statsrådet Mona Sahlin
Diskriminering av äldre
2001/02:55 av *Nils-Erik Söderqvist* (s) till finansminister Bosse Ringholm
EU-skatter på alkoholdrycker
2001/02:56 av *Elver Jonsson* (fp) till näringsminister Björn Rosengren
Nya arbetsmarknader
2001/02:57 av *Per Bill* (m) till statsrådet Britta Lejon
Information om personvalet

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 13 november.

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 2 november

2001/02:151 av *Inger Lundberg* (s) till finansminister Bosse Ringholm
Kreditprövning

2001/02:152 av *Inge Carlsson* (s) till statsrådet Ingela Thalén
Finansiell och politisk samordning

2001/02:153 av *Sonia Karlsson* (s) till kulturminister Marita Ulvskog
Bevarande av anläggningar och kulturmiljöer

2001/02:154 av *Berit Jóhannesson* (v) till försvarsminister Björn von
Sydow
Klusterbomber

2001/02:155 av *Michael Hagberg* (s) till miljöminister Kjell Larsson
Förvaltningen av lodjurstammen

2001/02:156 av *Eva Arvidsson* (s) till finansminister Bosse Ringholm
Beskattningsväxling av kulturarbetare

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 13 november.

10 § Kammaren åtskildes kl. 9.31.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Barbro Nordström

Innehållsförteckning

1 § Utökning av antalet suppleanter i konstitutionsutskottet	1
2 § Val av extra suppleant i konstitutionsutskottet	1
3 § Avsägelse.....	1
4 § Kompletteringsval	1
5 § Svar på interpellation 2001/02:29 om djurskyddet på svenska slakterier	2
Anf. 1 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	2
Anf. 2 CHATRINE PÅLSSON (kd)	3
Anf. 3 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	3
Anf. 4 INGVAR ERIKSSON (m).....	4
Anf. 5 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	5
Anf. 6 CHATRINE PÅLSSON (kd)	6
Anf. 7 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	7
Anf. 8 INGVAR ERIKSSON (m).....	7
Anf. 9 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s)	8
Anf. 10 CHATRINE PÅLSSON (kd)	9
Anf. 11 Jordbruksminister MARGARETA WINBERG (s).....	9
6 § Hänvisning av ärenden till utskott	10
7 § Bordläggning.....	10
8 § Anmälan om interpellationer	10
9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	11
10 § Kammaren åtskildes kl. 9.31.	11